

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

Thomas Morvs Angliae Cancellarivs, Anglvvs, Londinensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

THOMAS MORVS
 ANGLIAE CANCELLARIVS,
 ANGLVS, LONDINENSIS.

ASSERTIO IVRISPER.

Poteras acquiescere, & iure eum Iurisperitis annumerare, cum Cancellarium audis. Sed scito illum etiam in Iure legisse, Aduocatum fuisse, Causas egisse, Syndicum Londini fuisse, Ius dixisse, Iudicisque Urbani officio functum. Quæ omnia Thomæ Stapletono, Scriptori & Testi idoneo, meritò de hoc nostro Thoma credimus. A quo proinde hæc pauca, quæ de eius Vitâ & Morte ponimus, mutuati sumus. eoque libentius, quòd ex alijs optimis Authoribus, ac in primis sæpe ex ipso MORO, mutuatus ipse est.

VITAE CAPITA ALIQVOT
 ILLVSTRIA.

QVæ de Genere, Educatione, Studijs,
 Eruditione, Scriptis huius Sancti
 Can-

Cancellarij, referuntur, prudens omitto, quantumuis splendida, & memoriâ dignissima. Nihil etiam refero de eius Dignitate Amplissima. Ad maiora vocor.

Iudicis MORI ea fuit integritas, vt in eo officio fungendo, nihil apud se, inter amicum, & inimicum interesse, & verbis dicere soleret, & verò ostenderet ipsis rebus. Expertus id Aegidius Heron MORI gener, qui, cùm iniustam litem instituisset, neque monitus desisteret, à Socero damnatus est.

Eundem improbi, ac maximè hæretici, seuerum, ac molestum experiebantur: quod ita destinatò fiebat, vt Epitaphium suum scribens ipse, tacendum id sibi non putauerit. Memoriâ dignissima sunt illa eius verba ad amicum scripta: *Omnino sic illud genus hominum (hæreticos) odi, vt illis, ni resipiscant, tam inuisus esse velim, quam cui maximè: quippe quos in dies magis, ac magis experior tales (: audi oraculum:) vt mundo ab illis vehementer metuam.*

I

Re-

Religio eius , & Pietas in DEVM
eiusmodi fuit , vt Religiosum Ascetam
potius diceres , quàm Regni amplissimi
moderatore. Mitto frequentes eius
orationes, & prolixas, vel domi , in de-
stinato ad hoc Oratorio in intimis ædi-
bus ; vel in Ecclesiâ suâ Parochiali , in
quâ, ad cætera illud etiam, raro exemplo
addidit, quod album amiculum (super-
pellicium vocamus) indutus, canenti
Sacerdoti concinebat, etiam tum, cum
Cancellarij Regni munere fungeretur.
In quo illud prorsus omitti non debet,
quod ab inopinatò superueniēte North-
folciæ Duce, eo in habitu deprehensus,
atque ab eo admonitus, non satis deco-
rum id videri in viro eâ dignitate, ne-
que Regi gratum futurum, si intellige-
ret; intrepidè respondit: *Domino meo Re-
gi displicere non potest, quod ipsius Regis Do-
mino obsequium impendo.* Constat, plures
annos, intra Ecclesiæ limina, nullum vn-
quam prorsus cuiusquam admisisse col-
loquium, aut negotium. Contra hære-
ticos (: nam & hoc ad Pietatem vel in
primis

primis spectat:) plus solus scripsit homo laicus, & vniuersæ Reip. negotijs impeditisimus, quàm totus tunc Angliæ Clerus.

Ad Aulam, & honores, vel ipso Rege teste, inuitus accesserat. Et, quàm optârît deponere (obtinet tandem, vt reipsa liceret deponere) loquuntur illa eius verba in Epitaphio: *Mortalium harum rerum satur, quam rem à puero penè semper optauerat, vt vltimos aliquot vitæ suæ annos obtineret liberos, quibus huius vitæ negotijs paulatim se subducens, futura posset immortalitati meditari.*

Dicerem de contemptu item diuitiarum, earumque in egenos liberali erogatione: de piâ, & verè Christianâ liberorum, & familiæ institutione, alijsq; huius Sancti Cancellarij virtutibus: nisi instituta breuitas illud potius moneret, vt talis vitæ qui tandem finis, quæ mors secuta sit, indicarem.

Quamquam quid dicam, aut indicem? Cui ignota est illa Tragœdia Henriciana? Quis de illa audiuit, & MORVM

non animaduertit, in eâ & amplissimam personam sustinentem, & eam sanctissimè, prudentissimè, grauissimè, & (: verbo dicam :) Christianissimè, & vt Martyrem decuit, agentem? Testis Henricus Rex, cuius in DEI causâ nec auctoritatem est reueritus, nec furorem: testes omnes Episcopi Angliæ (vno Ioanne Fischero Roffensi excepto) quorum ignauia inuicta animi fortitudine coarquit: testis ipse Fischerus, quem & Carceris, & gloriosi Martyrij socium habuit: testis vxor, & liberi, & nepotum turba, quorum caritatem præ suo officio, & DEI sui amore, neglexit: testis carnifex, à quo obtruncandus, maximum se beneficium accipere agnouit: testis sanguis & vita, quam pro pietate & veritate effudit: testis Cælum, quod victricem illam animam excepit. Testis denique DEVS, qui coronauit.

Coronatus autem Anno Domini 1535. 6. Iulij.

PAV.